

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по развитие

2013/2074(INI)

25.6.2013

СТАНОВИЩЕ

на комисията по развитие

на вниманието на комисията по външни работи

относно корупцията в публичния и частния сектор: въздействието върху
правата на човека в трети страни
(2013/2074(INI))

Докладчик по становище: Михал Томаш Камински

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по външни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. подчертава, че корупцията в публичния и частния сектор подкопава демокрацията, управлението и принципите на правовата държава и отслабва държавните институции, като по този начин ограничава способността на правителствата да изпълняват задълженията си във връзка с правата на човека, особено по отношение на икономическите и социалните права на най-уязвимите и маргинализирани групи;
2. счита, че корупцията не е само подкупването на длъжностни лица, но също така, наред с другото, и избягването на данъци и укриването на данъци, които, извършвани при условия на банкова тайна, нарушават обществения интерес;
3. отбелязва, че борбата с корупцията в публичния и частния сектор може също така да има отражение върху политическата стабилност;
4. подчертава, че борбата с корупцията е невъзможна без свободен и лесен достъп до правосъдие за всички граждани;
5. признава, че корупцията води до неправилно разпределение на ресурсите и вреди на устойчивия икономически растеж и намаляването на бедността, както и че е една от пречките за постигане на Целите на хилядолетието за развитие; припомня, че разходите, свързани с корупцията, се оценяват на над 5 % от световния БВП, което далеч надвишава стойността на официалната помощ за развитие в световен мащаб, и че се счита, че ежегодно плащаните подкупи са равни на БВП на Африка, а в същото време 1,4 милиарда души по света все още живеят в бедност; осъжда корупцията, тъй като тя нарушава принципите на равнопоставеност и недопускане на дискриминация, особено когато това означава, че достъпът до основни услуги като здравеопазване, образование или вода зависи от подкупи и отбелязва, че корупцията е една от причините за продоволствена несигурност, тъй като тя отклонява разпределените за храна публични средства към отделни лица с оглед тяхното лично облагодетелстване;
6. подчертава, че корупцията често подтиква към престъпления и допринася за възникването на конфликти и нестабилност и счита, че ЕС следва да придаде по-голяма тежест на борбата с корупцията в своите усилия за предотвратяване на конфликти и в своите действия за стабилизиране;
7. подчертава, че тъй като най-бедните хора в развиващите се страни разчитат в голяма степен на обществени услуги, те са несъразмерно засегнати от корупцията в малък мащаб, включително т.нар. „тиха корупция“, когато длъжностните лица не предоставят услугите, за които правителството им е платило (напр. в случаите на отсъстващи учители в държавните училища или отсъстващи лекари в здравните заведения, осигуряващи първично здравеопазване);
8. подчертава, че помощта за развитие може да допринесе за борбата с корупцията

чрез насърчаване на промени, осигуряване на прозрачността на потоците от помощи, насърчаване на политическия диалог относно въпросите, свързани с управлението, и подкрепа за полаганите от държавите партньори усилия за справяне с корупцията; подчертава значението на инициативата за прозрачност на международната помощ, която представлява международният стандарт за публикуването на потоците от помощи;

9. призовава за прозрачна и справедлива търговия и за справедлива инвестиционна политика за борба с незаконните финансови потоци, без които качеството на управление – включително способността за събиране на данъци – е подкопано, а правата на населението, например правото на образование и здравеопазване, не могат да бъдат защитени;
10. подчертава, че корупцията е световно явление, което трябва да бъде предотвратено, наказано и изкоренено и че ЕС се нуждае от общ подход към борбата както с външното, така и с вътрешното измерение на корупцията, за да се ограничи използването на помощта за развитие, предоставяна от ЕС, по непрозрачен начин; призовава в тази връзка за по-голяма отчетност и проследимост по отношение на използването на паричната помощ от ЕС и за създаване на рамка за започване на съдебни производства срещу дружества от ЕС и чуждестранни дружества, заподозрени в участието в корупция в трети държави;
11. счита, че борбата с корупцията предполага премахване на данъчните убежища, на укриването на данъци и на незаконното изтичане на капитали от развиващите се страни чрез въвеждането на законодателство, което задължава транснационалните корпорации автоматично да оповестяват своите печалби и плащаните данъци във всяка развиваща се страна, в която извършват дейност;
12. обръща внимание на съществуването на наръчник, основан на Конвенцията на ОИСР за борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки, който позволява на дружествата да предприемат ефективни мерки за вътрешен контрол и ефективни мерки в областта на етиката и привеждането в съответствие с цел предотвратяване и разкриване на трансграничната корупция;
13. подчертава важната роля, която могат да играят националните парламенти и организациите на гражданското общество, като търсят отговорност от техните съответни правителства чрез мониторинг на държавните приходи, на плащането на данъци от транснационалните корпорации, както и на инвестиционните договори, сключвани от тези корпорации; призовава развиващите се страни да създадат благоприятни условия, така че парламентите и организациите на гражданското общество да изпълняват своята роля на „пазители“;
14. предлага да се положат специални усилия, с помощта на съществуващите специализирани международни органи, за засилване на борбата с корупцията в страните с бързоразвиваща се икономика и в развиващите се страни, за да се проведат реформите, необходими за разкриване и предотвратяване на корупцията в тясно сътрудничество с тези държави;

15. отбелязва тревожното нарастване на обема на изтичането на капитали от развиващите се страни, като се счита, че постъпленията от корупция възлизат на около 3 % от предполагаемия размер на незаконните финансови потоци, и припомня, че само 2 % от тези незаконни потоци се репатрират в техните страни на произход;
16. подчертава, че корупцията създава пречки пред преките чуждестранни инвестиции (ПЧИ) и отблъсква външните лица от започване на икономическо сътрудничество с развиващите се страни;
17. подчертава, че корупцията увеличава неравенството и подхранва бедността, като затвърждава укриването на данъци; отбелязва със загриженост, че корупцията струва на африканските икономики 148 милиарда щатски долара годишно и причинява загуби в размер до 50 % от данъчните приходи на съответните държави, което в повечето случаи надвишава целия им външен дълг; подчертава, че помощта също така е опорочена от корупция, като големи суми преминават по сметки в чуждестранни банки;
18. призовава ЕС и държавите членки да предоставят правна и техническа помощ на развиващите се страни, които желаят да възстановят откраднати активи (или активи, натрупани по незаконен начин от диктатури), които се съхраняват на територията на Европейския съюз;
19. счита, че борбата с корупцията, включително данъчните убежища, укриването на данъци и незаконното изтичане на капитали, е част от по-широките усилия за насърчаване на доброто управление, което се определя като един от основните приоритети за повишаване на ефективността на политиката на ЕС за развитие в Програмата за промяна от 2011 г. (СОМ(2011)0637); подчертава необходимостта от цялостно и незабавно прилагане на Конвенцията на ООН срещу корупцията;
20. припомня ангажиментите, поети чрез Партньорството от Пусан за ефективно сътрудничество за развитие и призовава ЕС и неговите държави членки да ги приложат, за да увеличат съвместните усилия за борба с корупцията и незаконните парични потоци;
21. счита, че осигуряването на съгласуваност на политиките за развитие е от съществено значение за справянето с корупцията и нейното изкореняване; подчертава също така, че помощта от ЕС, предоставяна в рамките на Инструмента за сътрудничество за развитие (ИСП) и Европейския фонд за развитие (ЕФР), в областта на фискалното управление и действията за борба с данъчните измами трябва да бъде увеличена.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	24.6.2013 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 24 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Michael Cashman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Mikael Gustafsson, Eva Joly, Michał Tomasz Kamiński, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Keith Taylor, Patrice Tirolien, Anna Záborská
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Kriton Arsenis, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Fiona Hall, Edvard Kožušník, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Patrizia Toia
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Luigi Berlinguer, Claudiu Ciprian Tănăsescu